

[Finansministeren]

Regeringen har hele tiden sagt, at også vi finder situationen foruroligende.

Men prøv nu engang at sammenligne situationen nu med situationen for 4 år siden. Da var alle udviklingstrækkene negative, nu er der kun problemer med betalingsbalanceunderskuddet. Det fremgår også klart af de fremskrivninger, der er anført i småtrykket, at der til næste år vil være en betydelig nedgang i betalingsbalanceunderskuddet sammenlignet med i år.

Så ved jeg godt, at kritikerne kan hævde: nå ja, men det har man sagt hvert år. Vi skjuler ikke noget, hr. Camre, men så prøv at læse det økonomiske råds rapport, som kom forleden dag, hvor man ikke kendte til justeringerne, og hvoraf det jo klart fremgår, at man har den samme opfattelse af, hvordan det vil gå med udviklingen i betalingsbalancen i de kommende år.

Det er jo ikke blot regeringen, der har den opfattelse, at det vil gå positivt, og at vi vil få ligevægt i 1988. Det følges klart op, og det bevises også i materialet fra det økonomiske råds side. Til trods for at betalingsbalanceproblemet er et problem – og det er et problem, og det afviser regeringen ikke – er der derfor ingen grund til at fokusere så stærkt på det problem, at man giver indtryk af, at denne regering ikke er i færd med at løse vores problemer, for det er det, vi er.

Formålet med de lovforslag, der er fremsat nu, er at foretage den justering, der skal til, for at alle de gunstige udviklingstræk kan fortsætte og vi til gengæld samtidig kan forbedre betalingsbalancesituationen.

Der har også under debatten været talt meget om, hvorvidt stigningerne i afgifterne på energi nu var for høje. Jeg er da glad for, at det efterhånden er almindelig accepteret, at det, det drejer sig om her, ikke er en almindelig forhøjelse af skattetrykket, men at det alene er et spørgsmål om at neutralisere et prisfald på energiområdet. Det er også af den grund ikke rimeligt at diskutere kompensationer, for man skal jo ikke have kompensationer for noget, som kun er neutralisering af prisfald; det ville dog være absurd.

Jeg kan godt forstå, at socialdemokratiet har kompenseret, når de gennemførte energiafgifter, for så var det en forhøjelse af afgiftstrykket, men dette her er neutralisering af et prisfald, der finder sted.

Så kan man diskutere, hvor stort prisfaldet har været. Det er regeringens opfattelse, at den afgiftsforhøjelse, der totalt finder sted her, svarer til det fald, der har været fra overenskomstlovgivningen i foråret og frem til nu, og så gennemføres den oven i købet gradvis. Og så er der end ikke regnet med, at dollarkursen er faldet fra ca. 10,50 for 1½ måned siden til 9,15 i dag. Vi ved alle, at dollarkursens fald først slår igennem i priserne herhjemme i løbet af et par måneder. Det er der ikke engang taget højde for her, og derfor bliver der under alle omstændigheder et større prisfald i de kommende måneder end det, der er taget højde for i det afgiftstryk, der ligger i lovforslagene. Derfor behøver man ikke at have bekymringer med hensyn til kompensationsspørgsmålet.

Så har man rejst spørgsmålet; hvis nu dollarkursen pludselig steg, medførte det så, at man skulle ændre på afgifterne? Lad mig for det første sige; der er jo ingen, der overhovedet kan finde argumenter for, at dollarkursen skulle stige igen. Nu vel, vi har haft en periode tilbage i tiden, hvor dollarkursen svingede meget op og ned. Det var på et tidspunkt, hvor den amerikanske regering fandt, at det i sig selv var noget meget væsentligt at kunne have en høj dollarkurs. Men vi befinder os nu i en situation, hvor den amerikanske regering opfatter det som afgørende for løsningen af deres egne økonomiske problemer, at dollarkursen kommer ned, og derfor er det dollarkursfald, vi har set i den sidste halvanden måned, hvad jeg vil kalde det stabile dollarkursfald. Derfor er der ingen grund til at tale om, at den nok stiger igen i løbet af nogle måneder. Det er en helt anden situation, vi har for vurderingen heraf, end vi havde for f.eks. et års tid siden.

Der er således god balance i disse ting. Det er også derfor, vi kan fastslå, at der til trods for disse afgifter i realiteten kommer til at finde en lidt større stigning i den disponible realløn sted end den, vi havde beregnet os frem til i foråret. Det er på decimalerne, det erkender jeg, men i forhold til den almindelige debat om, hvilken rolle denne justering spiller for realindkomstudviklingen i dette land, så synes jeg, det er vigtigt at sige, at selv efter, at afgifterne er gennemført, er der en lidt større stigning i den disponible realløn, end tilfældet var ved overenskomst-